

دعای ۱۳۲ - در روز بیست و سوم

ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبَّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَاعِلَهَا
خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ وَالْجِبَالِ
وَالْبِحَارِ، وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، يَا
بَارِيُّ يَا مُصَوِّرُ، يَا مُنْشِئُ يَا خَالِقُ يَا جَبَّارُ يَا رَازِقُ،
يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ، يَا قَيُّومُ يَا اللَّهُ،

خداوندا! از تومی خواهم، ای پروردگار شب قدر، و کسی که
آن را برتر از هزار ماه قرار داده‌ای! ای پروردگار شب و روز، کوه‌ها
و دریاها، تاریکی‌ها و نورها، زمین و آسمان! ای آفریننده، ای
صورتگر، ای پدیدآورنده، ای خالق، ای توانای شکست‌ناپذیر،
ای روزی‌دهنده! ای بخشنده، ای الله! ای به همه مهربان، ای
الله! ای پایدار، ای الله!

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا اللَّهُ، يَا مَنْ جَعَلَ فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا، وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا يَا
اللَّهُ، يَا مَنْ ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالتَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾،

ای نوآفرین آسمان‌ها و زمین، ای الله! ای که در آسمان‌ها
برج‌هایی را برپا داشتی و در آن خورشیدی فروزان و ماهی تابان
قرار دادی! ای الله! « ای که شب و روز را پی‌درپی قرار دادی تا
هر که بخواهد پند گیرد یا شکرگزار باشد »

يَا اللَّهُ يَا حَيُّ، يَا مُحْيِي الْأَمْوَاتِ وَمُمِيتَ
الْأَحْيَاءِ، وَبَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

ای الله! ای زنده و پاینده! ای که مردگان را زنده می‌کنی و
زندگان را می‌میرانی و اهل قبور را برمی‌انگیزی. ای الله! ای که
نیکوترین نام‌ها از آن توست، به حق محمد و آل محمد، بر
محمد و خاندان محمد درود فرست!

وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ أَنْتَ
مُنْزِلُهُ: مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ، أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، أَوْ رِزْقٍ
تَبْسُطُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ،

خداوندا! مرا از آن بندگانت قرار بده که بیشترین بهره را از
هر خیری که در این شب و این روز نازل کرده‌ای یا قرار
است نازل کنی، نصیبشان می‌گردانی. اعم از اینکه آن
خیر، نوری باشد که دل‌ها را به سوی هدایت می‌کشانند،
یا رحمتی که بر بندگانت می‌گسترانی، یا روزی‌ای که در
میانشان تقسیم می‌کنی.

أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ، أَوْ شَرٍّ تَصْرِفُهُ، أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ،
فَاجْعَلْنِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ،
الَّذِينَ اسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَاسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ
وَأَمِنُوا بِرِضَاكَ مِنَ الْعَذَابِ يَا كَرِيمٌ.

یا بلایی که آن را دور می‌سازی، یا شری که آن را دفع می‌کنی، و یا سختی‌ای که آن را برطرف می‌کنی. مرا از میان همه این‌ها در زمره دوستان نیکوکار قرار ده، آنان که دعایشان را اجابت کردی، و مستحق پاداش و ثواب تو شدند، و با رضایت و خشنودی تو، از عذاب در امان ماندند. ای خدای بزرگوار!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسْكِينِ الْمُسْتَكِينِ،
وَأَبْتَغِي مِنْكَ ابْتِغَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، وَأَتَضَرَّعُ
إِلَيْكَ تَضَرَّعَ الضَّعِيفِ الضَّرِيرِ، وَأَبْتَهَلُ إِلَيْكَ
ابْتِهَالَ الْمُذْنِبِ الدَّلِيلِ، مَسْأَلَةً مَنْ خَضَعَ لَكَ
رَقَبَتَهُ،

خداوندا! مانند فقیری درمانده از تو درخواست می‌کنم و مانند بی‌چاره‌ای نیازمند از تو خواهش می‌کنم. و به درگاه تو چون ناتوانی نابینا زاری می‌کنم. به مانند گناهکاری خوار و شرمسار به درگاهت التماس می‌کنم و از تو درخواست می‌کنم مانند بنده‌ای که از روی خضوع، گردن در برابر تو فرو می‌آورد.

وَرَعَمَ لَكَ أَنْفَهُ،^۲ وَعَقَّرَكَ وَجْهَهُ، وَسَقَطَتْ لَكَ
 نَاصِيَتُهُ، وَاعْتَرَفَ لَكَ بِخَطِيئَتِهِ، وَفَاضَتْ إِلَيْكَ
 عَبْرَتُهُ، وَانْهَمَلَتْ دُمُوعُهُ، وَضَلَّتْ عَنْهُ حِيلَتُهُ،
 وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ حُجَّتُهُ،

خود را در برابر تو خوار کرده و صورتش را در برابرت به خاک
 نهاده و برای تو پیشانی بر سجده نهاده است. به گناهانش
 اعتراف کرده، و چشمانش پر از اشک و سرشک از دیدگانش
 جاری شده است. چاره‌ای برایش باقی نمانده، و هر دلیلی برای
 نجات خود را از دست داده است.

وَعَمَرْتَهُ ذُنُوبُهُ، وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ، وَأَغْرَقْتَهُ
 إِسَاءَتُهُ، وَلَمْ يَجِدْ^۳ لِيُضِرَّهُ كَاشِفًا غَيْرَكَ، وَلَا
 لِكَرْبِهِ مُفَرِّجًا سِوَاكَ، وَلَا لِمَا نَزَلَ بِهِ مُنْقِذًا إِلَّا
 أَنْتَ.

گناهانش او را در بر گرفته، و خطاها احاطه‌اش کرده و غرق
 در بدکاری خویش است. اما جز تو هیچ کس را نمی‌یابد که
 گرفتاری‌اش را برطرف کند، جز تو هیچ پناهی ندارد که
 غمش را بزدايد، و جز تو هیچ نجات‌دهنده‌ای نیست که از
 آنچه بر او فرود آمده ره‌ایش سازد.

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
أَنْتَ أَهْلُهُ وَكَمَا مُحَمَّدٌ وَآلٌ مُحَمَّدٍ أَهْلُهُ، وَأَنْ
تُعْطِيَنِي أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَتِ السَّائِلِينَ مِنْ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ،

از تومی خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی، آن گونه
که شایسته بزرگی و کرم توست، و آن گونه که محمد و
خاندان پاکش سزاوار آن هستند. و از تومی خواهم که
بهترین چیزی را که بندگان صالحت از تو درخواست کردند
و عطایشان کردی، نصیب من نیز بگردانی.

وَأَفْضَلَ مَا تُعْطِي الْبَاقِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَفْضَلَ
مَا تُعْطِي مَنْ تَخْلُقُهُ مِنْ أَوْلِيَائِكَ يَا كَرِيمُ،
وَأَعْطِنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا مَغْفِرَةً تُؤْمِنُنِي بِهَا مِنْ
ذُنُوبِي، وَأَعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَارْزُقْنِي
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا مُتَقَبَّلًا مَبْرُورًا خَالِصًا
لِوَجْهِكَ يَا كَرِيمُ، وَارْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا
كَرِيمُ،

وبهترین چیزی را که به بقیه مؤمنان عطا می کنی، و برترین عطایایی را که به دوستان آیندهات می بخشی، نصیب من نیز بگردان. ای که بسیار بخشنده و بزرگواری. در این موقعیت من، مغفرت و بخششی عطایم کن که به واسطه آن مرا از گناهانم ایمن سازی، و در ادامه عمرم مرا در پناه خود نگاه دار. و در همین سال، حج و عمره ای روزی ام کن که مقبول و نیکو باشد و تنها برای رضای تو انجام شود، و این توفیق را همیشه و تا زمانی که زنده ام، از من دریغ مکن، ای بزرگوار!

إِغْفِرْ لِي مَوْئِنَةَ خَلْقِكَ، وَاغْفِرْ لِي شَرَّ فِسْقَةِ
الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَاغْفِرْ لِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
وَشَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ
بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

مرا از رنج و زحمت آفریدگانت حفظ کن و از شر فاسقان عرب و عجم در امان بدار، از شر جن و انس و از شر هر موجودی که در ذات خود شری دارد، کفایتم کن. مرا از گزند هر جنبنده ای که زمامش در دست توست، محافظت کن، چرا که پروردگار من بر راهی راست و استوار است. هیچ توان و قدرتی جز به اراده و لطف خدای بلندمرتبه و بزرگ وجود ندارد!

أَتَوَجَّهُ^۶ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أُمَامِي،
 وَأَيْمَتِي عَنْ يَمِينِي وَشِمَالِي، أَتَقَرَّبُ بِهِمْ إِلَيْكَ
 زُلْفَى^۷، وَأَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ، وَلَا أَجِدُ أَحَدًا
 أَتَوَجَّهُ بِهِ إِلَيْكَ، وَأَتَقَرَّبُ بِهِ، أَوْجَهَ وَلَا أَقْرَبَ^۸
 مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ أَجْمَعِينَ،
 وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ.

خدایا! رو به سوی تو می آورم، در حالی که محمد ﷺ را پیش
 روی خود و امامانم را در سمت راست و چپم دارم. با توسل
 به آنان به تو نزدیک می شوم و به واسطه آنها از عذابت پناه
 می جویم، زیرا کسی را آبرومندتر و نزدیکتر از محمد و
 آلش ﷺ برای توسل و نزدیکی به درگاهت نمی یابم که درود
 تو بر محمد و همه خاندانش، و بر ارواح و جسم های پاکشان
 باد!

اللَّهُمَّ احْشُرْنِي فِي زَمَرَتِهِمْ، وَأَدْخِلْنِي فِي
 شَفَاعَتِهِمْ، وَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ.

خدایا! مرا در زمرهٔ آنان محشور کن، و شفاعتشان را نصیبم کن، و به واسطهٔ ایشان، مرا در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان درگاهت قرار ده. به حق رحمت بی‌پایانت ای مهربان‌ترین مهربانان!

مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ أَجْمَعِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّيِّبِينَ وَسَلَّمَ.

هر چه خدا بخواهد [همان می‌شود]، هیچ توان و قدرتی نیست جز به ارادهٔ خدای بلندمرتبه و بزرگ و درود و سلام خدا بر تمام آنان که بهترین آفریدگانش هستند: بر حضرت محمد و خاندان پاک و مطهرش!

پاورقی:

۱. در برخی نسخه‌ها: الموقی
۲. در برخی نسخه‌ها: رَغَمَ لَكَ أَنْفَهُ
۳. در برخی نسخه‌ها: وَلَمْ يَكُنْ
۴. در برخی نسخه‌ها: تُخَلِّفُهُ
۵. در برخی نسخه‌ها: عُمَرِي
۶. در برخی نسخه‌ها با حذف (أَتَوَجَّهُ)
۷. در برخی نسخه‌ها: أَتَقَرَّبُ [إِلَيْكَ] بِهِمْ زُلْفَى
۸. در برخی نسخه‌ها: أَوْجَهُ وَلَا أَقْرَبُ